

Publicerad 2016-04-02 13:25 av Göran Strömqvist

Självbild

Ser dig inte ibland
söker dig bakom träd
eller en gammal skuld,
ibland på taket till
det hus jag passerar.
Vad hette hon nu igen
den övergivna?
Trodde aldrig en sen vår
kunde vara så försvagande.
Penseln faller ur handen
när jag försöker forma din kontur.
Ser på ett gammalt porträtt.
Förvirrat detta,
sättet att knyta slipsen
den flackande blicken.
Plötsligt står du framför mig
glider in på plats
gör mig mig obehagligt
hel igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran Strömqvist med Poeter.se id #43431 innehar upphovsrätten